

Ῥωμαῖοι δὲν εἶχον εὐλογησὺν πρόφασιν, ἵνα ἐξεν-
δραποδίσωσι δέκα πέντε μυριάδας Ἑπειρωτῶν με-
τὰ τσαύτης βαρβαρότητος. Ὅταν ὁ Περσέυς διὰ τῆς
Ἑπείρου διελθὼν ἐνέβαλεν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν, ὁ
στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων Ἄππιος ἠναγκάσθη νὰ
ἄρῃ τὴν πολιορκίαν ἐκ τῆς Φανότης, ἐνθα ἐπολιόρκει
τὸν στρατηγὸν τοῦ Περσέως Κλεύαν· συνεμάχαι μετὰ
τοῦ στρατηγοῦ τούτου ὁ Ἑπειρωτὴς Φιλόστρατος
ἀλλ' ἐν σῶμα Χρόνων καὶ ἄλλοι Ἑπειρωταὶ ἦσαν
τεταγμένοι εἰς τοὺς Ῥωμαίους λεγεῶνας (1). Ὁ-
σὺτως ὅταν ὁ Ἀντίνοιος καὶ Θεόδωτος, ὡς ἐβρέθη,
εἰσέβαλον εἰς τοὺς προκοίτους τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στρα-
τοῦ μαχόμενοι, ὁ νεανίας ἐκ τῶν προύχοντων τῆς
Πισσαρῶνος ἑτερος Θεόδωτος ἠγόρευσεν εἰς τὸ πλῆ-
θος ὑπὲρ τῶν Ῥωμαίων, καὶ ἠνέφεξε τὰς πύλας τῆς
πόλεως, ὥστε οὗτοι ἀκονιτὶ εἰσέβαλον ἐν αὐτῇ (2).
Ὅταν τέλος πάντων οἱ τὰ τοῦ Περσέως φρονούντες
ἐκ τῶν Μολοσσῶν Θεόδωτος καὶ Φιλόστρατος,
πράξαντες πρᾶγμα ἀσεβὲς καὶ παράσπονδον, ἔ-
γραψαν τῷ Περσεὶ νὰ ἐπισπεύσῃ νὰ συλλάβῃ τὸν
ὑπατον τῶν Ῥωμαίων Ἀὔλον τὸν Ὀστίλιον δια-
βαίνοντα διὰ τῆς Μολοσσίας καὶ διευθυνόμενον
εἰς τὸ ἐν Θεσσαλίᾳ στρατόπεδον τῶν Ῥωμαίων,
οἱ Μολοσσοὶ κατέλαβον τὴν ἐπὶ τοῦ Ἀώου γέφυραν
καὶ ἐμπόδισαν τὸν Περσέα νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν
Μολοσσίαν· παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν Φανότην ὁ
Ἀὔλος κατέλυσε παρὰ Νέστορι τῷ Κροπίου, ὅς-
τις τὸν ἠνάγκασε διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον νὰ μεταβῇ
διὰ νυκτὸς εἰς γείτονα χώραν· ἐκείθεν δὲ ὁ ὑπατος
τῶν Ῥωμαίων διὰ θαλάσσης μετέβη εἰς Ἀντίκυραν
καὶ ἐντεύθεν εἰς Θεσσαλίαν (3).

Ἐκ τῶν εἰρημένων οὖν καὶ ἐκ τῆς ὀπωσοῦν ἐπιει-
κοῦς διαγωγῆς τῶν Ῥωμαίων πρὸς τοὺς Μακεδόνας
συνάγεται ὅτι ἡ Ῥωμαϊκὴ ὀλιγαρχία ἰδοῦσα τὴν εὐ-
ανδρίαν τῆς Ἑπείρου, καὶ τὴν ἀποτελεσθησομένην
δύναμιν ἐάν ποτε ἤθελε τεθῆ αὐτῇ ὑπὸ ἑνα ἀρχηγόν,
διέταξε τὴν ἐξανδραπόδισιν καὶ ἐρήμωσιν αὐτῆς, ὅ-
πως εὐκολύνῃ τοὺς κατακτητικούς αὐτῆς σκοποὺς
ἐπὶ τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν.

Μετὰ τὴν ἀνατροπὴν πασῶν σχεδὸν τῶν πόλεων
τῆς Ἑπείρου φαίνεται ὅτι τὴν Φοινίκην, τὸν τόπον
τῆς γεννήσεως τοῦ Χάρου, ἀφῆκαν οἱ Ῥωμαῖοι
ἀβλαβῆ, οὐχὶ βεβαίως ἵνα σώσωσι τοὺς συμπολίτας
αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα τοὺς ἀρήσωσιν ἔρμαιον τῆς πλεονε-
ξίας τοῦ θηριωδιστάτου καὶ σκαιοτάτου ἀνθρώπου
τούτου. Ἀποῦ τοὺς ἐπιζήσαντας ἐπιφανεῖς ἀνδρας
τῆς Ἑπείρου ἀνέκρινεν ὁ Ἀντίνοιος, τοὺς μὲν ἀνῆρσε
τοὺς δὲ εἰς Ῥώμην ἀπήγαγεν, ἀφῆκε τὸν Χάρου
κύριον ἵνα πράττῃ πᾶσαν ὠμότητα καὶ παρανομίαν.
«Ὅπως δὲ, λέγει ὁ Πολύβιος, οὐκ ἔστι τῶν δεινῶν,
ὅποιον οὐκ ἐποίει τὰ μὲν δι' αὐτοῦ, τὰ δὲ διὰ τῶν
φίλων· ὅπως δὲ σωθῶσιν ἠναγκάσθησαν καὶ ἀνθρω-
ποι τίμιοι καὶ ἀπέχοντες πάσης ἀδικίας πρότερον

νὰ καταταχθῶσι μεταξὺ τοῦ φίλου του, καὶ οὕτως
συνεπισχύειν καὶ κοινωνεῖν ταῖς ἑαυτοῦ ἀνομίαις.
Ὁ Χάρου ἐρόνευε τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ ἀναφαν-
δῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν, κατὰ τοὺς ἀγρούς, καὶ ἐν
ταῖς ἰδίαις οἰκίαις, καὶ πάντων τὰς περιουσίας ἐσφε-
τερίζετο· οὗτος μὲν ἐγύμνωνε τοὺς ἀνδρας, ἡ δὲ τῷ
νιῷ ὁμοιάζουσα μήτηρ αὐτοῦ Φιλότης τὰς γυναῖκας·
ἔλεγε δὲ ὅτι ταῦτα πάντα κατέπραττε τῶν Ῥω-
μαίων συνευδοκούντων (1)· περὶ οὗ ποσῶς δὲν ἀμ-
φιβάλλομεν.

Ἀποῦ ὁ Χάρου ἤρπατε πολλά, γυμνώσας τοὺς
συμπολίτας αὐτοῦ, μετέβη μετὰ τῶν ὀπαδῶν του
εἰς τὴν Ῥώμην, ἐλπίζων ὁ σκαιοὺς ὅτι ἡ Σύγκλητος
ἤθελεν ἐπισφραγίσαι τὰς ἀνομίας του· ἀλλ' οἱ Ῥω-
μαῖοι πᾶν μέσον μετεχειρίζοντο πρὸς τὸ μεγαλεῖον
καὶ τὴν δόξαν τῆς Ῥώμης, οὐχ ἤττον ὅμως καὶ
τοὺς προδίδοντας τὴν πατρίδα των περιεφρόνουν. Ὁ
Μάρκος ἀρχιερεὺς ὢν, καὶ πρῶτος τῆς Συγκλήτου,
καὶ ὁ Λεύκιος ἐκώλυσαν τὸν Χάρου εἰς τὰς οἰκίας
των εἰσιέναι· ὅθεν ἀναχωρήσας αὐτὸς ἐκ τῆς Ῥώμης,
ἔγραψεν ὑπόμνημα πρὸς τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν ἀρμό-
ζον, δικαιολογούμενος ὅτι μετὰ τῆς Ῥωμαίων γνώ-
μης τὰ πάντα ἐνήργει· φθάσας δὲ εἰς Βοεντήσιον
ἀπέθανεν. Καὶ συνέβη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο καθαρμὸν
γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος, λέγει ὁ Πολύβιος, τῶν ἀλι-
τηρίων αὐτῆς ἐκ τοῦ ζῆν μεθισταμένων (2).

ΛΕΥΚΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ.

(Ἐπεται τὸ τέλος.)

ΣΚΗΝΑΙ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΒΙΟΥ.

(Συνέχεια καὶ τέλος. Ἰδὲ φυλλάδ. 198.)

—ooo—

Ὁ Σχμουήλ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀπαντή-
σεως, ἐξέσχισεν αὐτὴν ὀργισθεὶς καὶ εἰπὼν· — Πά-
λιν καυμῖα τρέλλα! Τὴν πῦρα ἀνδρα πλούσιον,
νέον, εὐμορφον καὶ εὐθύμον, καὶ δὲν τὸν θέλει! Ἀ-
φίνει τὸ κρέας καὶ ζητεῖ τὴν σκιάν. Ἄς κάμῃ ὅ,τι
θέλει ἡ ἀνόητη· δὲν ἀνακατόνομαι πλέον εἰς τὰς
ὑποθέσεις τις.

Ὁ δὲ Βουσσὺς, ἐννοήσας τὸ ἀποτέλεσμα τῶν
ἐνεργειῶν τοῦ ἐξαδέλφου του, ἐξεκαρδίζετο γελοῶν
ὅτε ἀνεγίνωσκε τὴν ἐπιστολήν.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν, ἀποθέσας αὐτὴν εἰς τὸ
χαρτοφυλάκιόν του, ἤναψε τὸ σιγάρον του. Ἰδοὺ
δὲ τί ἐν τοσοῦτῳ συνέβη εἰς Νερεθόρακον. Ὁ λόρ-
δος Ἀβερφοῦιλ, κόμης τοῦ Κιλκεννύ, πατρίκιος τῆς
Σκωτίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας καὶ μέλλων διοικητὴς τοῦ
Καναδά, κατεδέχθη νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν οἰκίαν
πλουσίου τραπεζίτου, ὅπου ἐμελλε νὰ παρευρεθῇ
καὶ ἡ ὠρχία Κόρα. Εἰς ἐκ τῶν ὑπηρετῶν του, μαῦ-
ρος, ἐπροττάχθη ν' ἀποκρίνεται εἰς ἄλλας τὰς ἐρω-

(1) Titii Livii L. XLIII. C. XXIII.

(2) Ὁ αὐτὸς L. XLV. C. XXVI.

(3) Πολυβ. β. XXVII K. 41. Ἐκ τοῦ χωρίου τούτου τοῦ Πο-
λυβίου ἐξάγεται ἐπίσης εἰς τὴν Φανότην ἐκεῖτο ἐν τῇ μεσογειῳ.

(1) Πολυβ. β. XXXII, K. 21, 22.

(2) Αὐτόθι.

τήσεις διὰ τῆς ἀκατανόητου γλώσσης τῶν Ἀφρικανῶν ἀποίκων — Ἀφέντη, καλὸ ἀφέντη δικό μου, τάλλαρα πολλὰ ἔχει, μάλαμα πολὺ, πολὺ. Εἰς ἄλλος, ἱρλανδὸς τὴν πατρίδα, πρηγγέλη νὰ προσποιῆται τὸν κωφόν. Ἦσαν δὲ καὶ οἱ δύο ὄλο χρεῖσα ἐνδυμένοι, καὶ κρατοῦντες χρυσοκεράλους βέβδους ἐβάδίζον μὲ συνχύτητα.

Ἐποσοῦτο ἡ Κόρα εἰσελθούσα εἰς τὴν αἴθουσαν ὑπερήφανος διὰ τὸ κάλλος τῆς, ἐθάμβωσε πάντες τοὺς περιεστῶτας. Καὶ αὐτὸς ὁ Ἀβερρόιλ ἔμεινε χάσκων. Συνοδευόμενος ἀπὸ τὴν οἰκοδέσποιαν παρουσιάζουσαν αὐτῷ τοὺς πρὸς κεκλημένους, περιῆλθε τὴν αἴθουσαν, ἔχων τὸν μὲν πώγων ἐντὸς τοῦ λακμοδέτρου του, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς ἀκινήτους, καὶ τοὺς ἀγκῶνας κολλημένους ἐπὶ τοῦ σώματός του. Ὅτε δὲ ἦλθε πλησίον τῆς Κόρας, ἡ μὲν παρουσίασις ἔγεινεν ὡς καὶ πρηγασμένης, ὁ λόρδος ὁμοίως ἀνεφώνησεν ἢ μᾶλλον ἐλαρύγγισεν. — Ἡ Κυρία Κόρα Βουττερφλάυ; ὦ!

Τὸ ὦ! αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ἦτον ἡ πρώτη λέξις ἡ ἐξεληθούσα ἀπὸ τοῦ στόματός της, ἐπροξένησε μεγίστην ἐντύπωσιν. Ἰδίως δὲ ἡ Κόρα συνεκινήθη ἀπὸ τὸ θυμησιακὸν ἐκεῖνο σημεῖον καὶ ἠρυθρίσεν, ἐνῶ αἱ λοιπαὶ κυρίαι ἐρθόνησαν τὴν εὐτυχίαν τῆς. Ἐναὶ πατρίκιος τῆς Ἀγγλίας, ὁ ὁποῖος εἶδεν εἰς τὸ Buckingham-Palace (τὰ Ἀγγλικὰ ἀνάκτορα) τὰς περισημοτέρας κελωνὰς τῶν τριῶν βασιλείων, καὶ αὐτὴν τούτην τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν, νὰ συγκινήθη τοσοῦτον διὰ τὸ κάλλος Ἀμερικανίδος ὥστε νὰ ἐκφωνήσῃ ὦ! Τοῦτο ἦτο θαῦμα, τὸ ὁποῖον οὔτε τρεῖς φορές δὲν συμβαίνει εἰς ἓνα αἰῶνα.

Ὁ λόρδος, καθίσας πρὸς τὴν Κόραν ἠρώτησεν αὐτήν. — Χορεύετε, κυρία;

Ἐπειδὴ δὲ αὐτὴ ὑπέθεσεν ὅτι θὰ τὴν ἐκάλει εἰς χορὸν ἀπεκρίθη καταρτικῶς.

— Καὶ ποῖον χορὸν χορεύετε; ἠρώτησε καὶ πάλιν ὁ Βρεττανός.

— Τὸν ἀντίχορον, μιλόρδε.

— Ὦ! τὸν ἀντίχορον χορεύουν μόνον οἱ ἐργαστηριάδες, εἶπεν ὁ κόμης μετ' αὐθαδείας ὅπως Βρεττανικῆς.

— Σπυρίως τὸν χορεύω, ἀπεκρίθη ἡ Κόρα, καὶ κατὰ συγκατάθεσιν. Πρέπει νὰ εἰμεθα φιλόφρονες πρὸς τοὺς φίλους μας.

— Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν ἔχω κατὲ φίλους ἐργαστηριάδας, ἐπανέλαθεν ὁ Ἀγγλος. Χορεύετε στρόβιλον;

— Συχνά, ἀπεκρίθη ἡ Κόρα, νομίσασα ὅτι ἤθελεν οὕτω ἀνορθώσει τὸ πρῶτον σφάλμα.

— Τόσω χειρότερα ὁ στρόβιλος εἶναι ἀναιδής. Χορεύετε πόλκαν, βεδοβάν, μαζούρκαν;

Ἀλλ' ἡ Κόρα ἐδίσταζε πλέον ν' ἀποκριθῇ ὁ λόρδος ὁμοίως μειδιάσας εἶπεν. — Ὀλίγον, εἰ; ἔχετε ἀδικον; τὸ κατ' ἐμὲ δὲν χορεύω εἰμὴ κοπανιστόν.

— Τί εἶναι ὁ κοπανιστός; ἠρώτησε μὲ συστολὴν ἡ Κόρα.

— Εἶναι ὁ ἀριστοκρατικώτερος πάντων τῶν χορῶν αὐτὸν ἠγάπα καὶ ὁ Λοδοβίκος ΙΑ', αὐτὸν μόνον χορεύει καὶ ἡ βασίλισσα Βικτωρία.

Ταῦτα ἀκούσασα ἡ Κόρα ἐξίστατο καὶ ἐξεθιμῆτο. — Ἰδοὺ, ἔλεγε καθ' ἑαυτήν, ἀληθῆς λόρδος, προσκολλημένος ὅπως εἰς τὰ τῆς πατρίδος του καὶ καταφρονῶν, πλὴν ἑαυτοῦ, ὅλην τὴν οἰκουμένην.

— Δὲν χορεύετε ἐδῶ τὸν κοπανιστόν; ἠρώτησεν ὁ λόρδος μετὰ μικρὰν σιωπὴν.

Ἡ κῆρη τοῦ τριπεζίτου ἐνόησεν εὐθὺς τὴν ἀληθῆ ἐννοιαν τῆς ἐρωτήσεως καὶ ἐταράχθη. Ὑπῆρχον ἄρα χοροὶ εἰς μόνους τὰς γυναῖκας τῶν λόρδιων ἀρμόζοντες, τοὺς ὁποῖους ἠγνόουν καὶ ἄλλαι γυναῖκες! Καὶ ἀπήντησε μὲν ὅπως ἠμπόρεσεν ὁ δὲ λόρδος τὴν ἤκουσε τοὺς πόδας ἔχων ἐκτεταμένους, τὰς χεῖρας εἰς τὰ θυλάκια καὶ σχεδὸν πλαγιασμένος. Ἀποῦ δὲ ἐτελείωσεν ἡ Κόρα. — Ἐκπια κακά, εἶπεν ὁ λόρδος, νὰ σὰς ὁμιλήσω διὰ τοιαῦτα πράγματα, διότι ἔπραπε νὰ ἐνθυμηθῶ ὅτι ὑπάρχει μεγάλη διαφορά μετὰξὺ Λονδίνου καὶ Νεοσεβοράκου. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἠξέουραν μόνον χρήματα νὰ κερδαίνουν, εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁμοίως ἠξέουραν νὰ τὰ ἐξεδεύουν ἀλλὰ, μὲ τὸν καιρὸν ἴσως κατορθώσετε καὶ ἐδῶ κάτι τι. Ἡ πρόοδος πρὸς τὸ καλὸν εἶναι βραδεία. Γνωρίζω χωρία εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι πλέον πολιτισμένα ἀπὸ τὸ Νεοσεβοράκον.

Ἡ αὐθάδεια τῆς τελευταίας ταύτης παρατηρήσεως ἐκίνησεν εἰς ἀγανάκτησιν τοὺς περιεστῶτας. Μόνη ἡ Κόρα, μὴ ἐνθυμουμένη τὴν δόξαν τῆς πατρίδος, ἐθαύμαζε τὴν αὐθάδειαν τοῦ λόρδου. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἡ βεβαιότης εἶναι σημεῖον ἰσχύος.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐσπέρας ἐκεῖνης ὁ Κιλκενὺ ἐκράτει πλησίον τοῦ τῆς Κόρας καὶ ὠμίλει αὐτὴν περὶ ἀλόγων καὶ σκύλων, κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν εὐγενῶν τῆς Ἀγγλίας. Μετὰ δὲ τὰ ἀλόγα καὶ τοὺς σκύλους ὠμίλησε διὰ τοὺς προγόνους του, καὶ ἀπαριθμήσας τοὺς ἀναριθμήτους κόμηντας τοῦ Κιλκενὺ, ἐρθισεν εἰς τὸν πρῶτον, τὸν λόρδον Ῥιχάρδον Στρογαβῶ, τὸν κατακτητὴν τῆς ἱρλανδίας. Γιῶς δὲ τοῦ Ῥιχάρδου τούτου ἦτον ὁ Οὐάλτερος, ὁ πολιορκήσας τὴν Ἡτολεμαΐδα, καὶ κατακυλίσας ἀπὸ τὸ ἀλόγον του εἰς τὴν περὶ Τιβεριάδα μάχην τὸν Σαλαδίνον. Ὁ δὲ ἔγγονος τοῦ Οὐάλτερου ἐβρῆσε κάτω ἀπὸ τὸ ἀλόγον του τὸν περίφημον κόμηντα τοῦ Λέισσεστερ εἰς τὴν ἐν Λούη μάχην. Ἐκτοτε οἱ Κιλκενὺ φέρουν ἀντὶ ἐμβλημάτων ὑπτιον δράκοντα διότι ὁ δράκων ἦτο τὸ ἐμβλημα τοῦ Λέισσεστερ. Ὁ πρόπαππος τοῦ λόρδου Ἀβερρόιλ, πρῶτος ὢν ὑπασπιστὴς τοῦ συνταγματάρχου Κλιβ εἰς τὴν ἐν Πλασσεῦ μάχην, ἐνίκησε πολλάκις τὸν Ἰδὲρ Ἀλί, σουλτάνον τῆς Μυσώρας, κατακτῆσας ἐν ἑκατομύριον λιρῶν στερλινῶν καὶ τὸν ὠραιώτερον ἀδάμαντα τῆς σουλτάνας.

Τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀνεχώρησεν ὁ λόρδος, ἀφείς τὴν Κόραν καταμαγεμένην ἀπὸ τὰς ἠρωϊκῆς καὶ ἱππικῆς διηγήσεις του. Ἀναχωρήσας δὲ αὐτοῦ ὅλοι αἱ γυναῖκες ἔσπευσαν νὰ τὴν συγχαρῶσι διὰ τὴν κατάκτησίν της. Τὴν ἐπιούσαν, ἐνῶ μετὰ τὸν τεταραγμένον ὕπνον τῆς κατεγίνετο εἰς τὴν πρωϊνὴν τῆς ἐνδυμασίαν,

εις πρῶγμα δηλαδὴ ἐκ τῶν σπουδαιωτάτων, ἔλαβε τὸ ἐφεξῆς ἐπιστόλιον·

« Νισεδόρακον, 16 Αὐγούστου 1849. »

» φιλιτάτη Κυρία Βουττερφλάυ.

» Εἶναι ἄρα τολμηρὸν τὸ νὰ σὰς παρακαλέσω νὰ μὲ συνοδεύσετε ἕως εἰς τὴν Μικρὰν νῆσον; Ἡ θάλασσα εἶναι ὠραία, καὶ τὸ ἀτμόπλοιον θ' ἀναχωρήσῃ ἐντὸς ἡμισεαίας ὥρας. Περιμένω ἀπόκρισιν εἰς τὴν θύραν σας.

» ΓΕΩΡΓΙΟΣ, λόρδος ΑΒΕΡΦΟΙΑ, κόμης τοῦ ΚΙΑΚΕΝΝΥ. »

Ἡ καρδία τῆς Κόρας ἔπαλεν ὅταν ἀνέγνωτε τὴν ἐπιστολήν. — Τὸν κατέκτησα λοιπόν, ἔλεγε μόνη, κατέκτησα τὸν λόρδον διοικητὴν τοῦ Κανναδᾶ, τὸν ἀπόγονον τοῦ Ριχάρδου Στρογαδῶ, τὸν εὐγενέστερον τῶν Πλαντιγενετῶν.

Καὶ ἐνδυσθεῖσα μετὰ σπουδῆς κατέβη εἰς τὴν θύραν ὅπου τὴν ἐπερίμενον ὁ κόμης, καὶ διευθύνθη μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Μικρὰν νῆσον. Περιττὸν κρίνω νὰ ἐπαναλάβω τὰς συνδιαλέξεις τοῦ λόρδου καὶ τῆς ὠραίας συνοδοιπόρου του ἀρκεῖ μόνον νὰ εἶπω ὅτι δὲν ἀπεμακρύνθησαν πώποτε τοῦ πρέποντος. Ὁ Ἀβερφοῖλ μάλιστα δὲν ὠμίλησε διόλου περὶ ἐρωτος. Ἐξηκολούθησε διηγούμενος τὴν γενεαλογίαν καὶ τὰ κατορθώματα τοῦ πατρὸς του, καὶ περιέγραψε τὰς ἐν Ἰρλανδίᾳ ἐπτὰ ἐξοχὰς του, καὶ τὴν ἐν Σκωτίᾳ μεγαλοπρεπῆ λίμνην του μετὰ τοῦ φρουρίου της. Ἐνταῦθα κατέρυγε καταδικωόμενος ὑπὸ τῶν Ἀγγλων ὁ Ροξέρτος Βράς. Ἐνῶ δὲ τοιαῦτα διδακτικὰ συνάμα καὶ τερπνὰ ἔλεγεν, ἐγεύθησαν ῥωμυλῶς κατὰ τὸν Ἀμερικανικὸν συρμόν· ἡ Κ. Βουττερφλάυ ἐτίμησε μάλιστα δι' ἀναγκραχρίσματος δύο βικυκλίαις καμπανίτου τὰς ὁποίας ἔφεραν ἀπὸ Νισεδόρακον οἱ ὑπηρέται τοῦ λόρδου. Τὸ δὲ ἑσπέρας ἀπεχωρίσθησαν χωρὶς οὐδὲ λέξιν νὰ προσφέρωσι διὰ τὴν συμφέρουσαν καὶ πρὸς τοὺς δύο ὑπόθεσιν. Ἀλλὰ τὴν ἐπισύσαν ἡ Κόρα ἔλαβε τὸ ἐξῆς ἐπιστόλιον·

» Φιλιτάτη Κ. Βουττερφλάυ!

» Χθὲς νανουρίζομενος πλησίον σου ἀπὸ τὰ κύματα τοῦ ὠκεανοῦ, ἠθέλησα νὰ σὲ φανερώσω τὴν πρὸς σέ μου ἀγάπην, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμησα. Φιλιτάτη Κόρα! τῆς ζωῆς μου σὺ εἶσσι κυρία· σὲ λατρεύω. Γενοῦ σύζυγός μου, καὶ θὰ εἶμαι, ὡς καὶ σήμερον, δι' ὅλης μου τῆς ζωῆς πιστὸς καὶ ἀφιερωμένος εἰς τὰ νεύματά σου.

» ΓΕΩΡΓΙΟΣ, λόρδος ΑΒΕΡΦΟΙΑ, κόμης ΚΙΑΚΕΝΝΥ. »

Παρ' ὀλίγον νὰ λειποθυμήσῃ ἡ Κόρα ὅτε ἀνέγνωσε τὴν πρότασιν. Ἀλλ' ἀνανήψασα καὶ λαβοῦσα δυνάμεις ἀπεκρίθη τάδε·

» Φιλιτάτη Λόρδε!

» Ἡ μὲν καρδία μου εἶναι ἐλευθέρη, ἡ ἀποκατάστασις μου ὅμως κρέμαται ἀπὸ τὸν πατέρα μου. Βδελυρά τις συμφωνία, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν συγκατετίθειν, μὲ καταδικάζει νὰ ὑπανδρευθῶ Γάλλον τινα φίλον του. Ἐλθέ μετ' ἐμοῦ εἰς Scioto-Town· θὰ πέτω εἰς τοὺς πόδας τοῦ γέροντος Σαμουήλ,

καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ καμφθῇ ἐπὶ τέλους, καὶ θὰ ἐλεήσῃ τὰ δάκρυά μου.

» Ὁλη ἡμετέρα ΚΟΡΑ ΒΟΥΤΤΕΡΦΛΑΥ. »

— Ἀξιοπρεπεστάτη τῶντι διαγωγή λόρδου! ἀνεφώνησεν ὁ Ἀβερφοῖλ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς! Ἰπτάγει νὰ πετῇ εἰς τοὺς πόδας ἐνὸς γεροψάλτου τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ἐλπίζει ὅτι θὰ καταδεχθῇ νὰ κἀμῆ γκαβρόν ἕνα Κιλκεννύ! Μὰ τὴν ἀλήθειαν αἱ γυναῖκες εἶναι τρελλαί. Μ' ἔρχεται ὄρεξις νὰ τὴν ἀρήσω εἰς τὰ κρῖνα τοῦ λουτροῦ. . . . Ἀλλὰ, τὰ τάλλαρα τοῦ γέροντος θ' ἀποδώσουν τὴν ἀρχαίαν λάμπην εἰς τὸ ὄχρον ἄστρον τῶν Κιλκεννύ. Πλὴν τούτου, τί θὰ εἴπῃ ὁ Ροκεβρόν ἂν κερδήσῃ καὶ πάλιν τὸ στοίχημα; Θὰ μὲ περιγελάσῃ ἐκ νέου· θὰ εἴπῃ ὅτι ὑπεχώρησα εἰς Γάλλον. Ὅχι! — Εἶπε καὶ ἔγραψε τὴν ἐφεξῆς ἀπάντησιν·

» Φιλιτάτη Κόρα!

» Σέβομαι καὶ θαυμάζω τὴν σύνεσίν σου· κατ' ἐμὲ ὅμως, προτιμότερον εἶναι νὰ ὑπανδρευθῶμεν πρὶν ἀναχωρήσωμεν. Προσβάλλεται ἡ φιλικότης μου ἐν θέτῃς ἀντικρῦ μου ἕνα Γάλλον ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι. Σὲ περιμένω εἰς τὴν ἀμαξίαν μου μὲ δύο μάρτυρας. Εἶδοποίησα δὲ καὶ τὸν ἱερέα. Δὲν μὲ φαίνεται νὰ θυμώσῃ ὁ γέρον Σαμουήλ ὅταν ἴδῃ τὴν κόρην του κόμησσαν τοῦ Κιλκεννύ, καὶ πατρικίαν τῆς Σκωτίας καὶ Ἰρλανδίας. Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ταύτῃ, κατασπάζομαι τὴν ἱεράν σου δεξιάν.

» Ὁ ὑπεργαπὸν σε ΓΕΩΡΓΙΟΣ. »

Ταῦτα ἀναγνοῦσα ἡ Κόρα ἠτοιμάσθη, κατέβη, ὤρμηκεν εἰς τὴν θύραν τῆς τὸν κόμητα καὶ δύο μάρτυρας ἐντὸς ὀχλήματος. Εἰς δὲ τῶν μαρτύρων ἦτον ὁ Ροκεβρόν, τὸν ὁποῖον ὁ Ἀγγλος πκρέλαβε διὰ νὰ γείνη μάρτυς τοῦ θριάμβου του.

Μετὰ μίαν ὥραν ὁ γάμος ἦτο τετελεσμένος, καὶ τὴν ἐπαύριον οἱ δύο νεόνυμφοι ἀνεχώρησαν εἰς Scioto Town· ἀλλὰ πρὸ αὐτῶν ἀνεχώρησεν ὁ Ροκεβρόν. Ἐλθὼν οὗτος εἰς τὸν Βουσσύ, εἶπεν αὐτῷ·

— Ἡ Κόρα ἔγεινε κόμησσα Κιλκεννύ, καὶ διὰ τοῦτο μόνον χίλια τάλλαρα ἐζήμιώθη.

Καὶ διηγῆθη τὰ διατρέξαντα. Οἱ δύο φίλοι, ἀφοῦ πρῶτον ἐγάλασαν ὡς τρελλοί, ἔδραμον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σαμουήλ, καὶ ἐξιστορήσαντες τὰ τοῦ γάμου τῆς Κόρας, ἐζήτησαν τὰς διακοσίας χιλιάδας τῶν ταλλάρων τὰ ὅποια εἶχε κρατήσει ὁ γέρον διὰ τε τὴν Κόρην καὶ ἑαυτὸν. Ὁ Βουσσύς ἐπροσποιεῖτο τὸν περίλυπον.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Σαμουήλ ἐφρόναξεν.

— Ἀδύνατον, ἀνέκράξεν, ἡ Κόρα δὲν ὑπανδρεύθη!

Δὲν εἶχεν εἰσέτι τελειώσει τὸ ἐπιφώνημα του, καὶ ἰδοὺ ἡ Κόρα, εἰσελθοῦσα μετὰ τοῦ ἀνδρός της περιεπτύχθη αὐτὸν καὶ εἶπε·

— Φιλιτάτη πάτερ! σὲ παρουσιάζω τὸν ἀγαπητὸν σύζυγόν μου Γεώργιον, λόρδον Ἀβερφοῖλ, κόμητα τοῦ Κιλκεννύ καὶ πατρικίον Σκωτίας καὶ Ἰρλανδίας.

Ὁ Ἀγγλος ἔκλινεν ἀγερόχως τὴν κεφαλὴν.

— Εἰς τὸν διάβολον καὶ οἱ λόρδοι καὶ οἱ κό-

μητες! ἀνεκράυγασεν ἀρρίζων ὁ Σαμουήλ· διὰ τὴν τρέλλαν σου· θὰ μετρήσω τώρα διακοσίας χιλιάδας τάλλάρων σωστάς.

— Ὡ! ἀνερώνησεν ὁ Ἄγγλος δυσνασχετῶν, δὲν μὲ τὸ εἶπες τοῦτο, κυρία.

— Μιλόρδε, ἀπεκρίθη προσβληθεῖσα ἡ Κόρα, δὲν μὲ τὸ ἠρώτησες.

— Ἀδιάφορον, εἶπεν ὁ Ἀεραφίλ, ὁ πατήρ σου εἶναι ἀρκετὰ πλούσιος καὶ δὲν πολυζαλίζεται ἀπὸ τοικῦτα ποσά. Φθάνει νὰ μὴν ἐλαττωθῇ ἡ προικὰ μας.

Τοῦτο ἀκούσας ὁ Σαμουήλ ἀνεπήδησεν ὡς νὰ τὸν ἐδάγκασε σφήκα.

— Τί ἐννοεῖς, Μιλόρδε, ἠρώτησε, λέγων προικὰ; Μὲ κἀμνεῖς νὰ χάσω διακοσίας χιλιάδας τάλλαρα ὑπανδρευθεῖς τὴν κόρην μου χωρὶς τὴν συγκατάθεσίν μου, καὶ περιμένεις καὶ προικὰ; Ζήτησε προικὰ ἀπὸ τὸν ἱερέα ὁ ὁποῖος σὰς ἐστερνώνωσεν, ἀπὸ τὸν σιδηρόδρομον διὰ τοῦ ὁποῖου ἤλθετε, ἀπὸ τὸν ἀέρα ὅστις σὰς φυσᾷ, ἀπὸ τὸ νερὸν τὸ ὁποῖον τρέχει, ἀπὸ τὴν γῆν ἢ ἀπὸ τ' ἀστρά· ἐνόσω ὅμως ζῶ ἐγὼ οὔτε λεπτόν τοῦ γέρου Σαμουήλ θὰ ἐπισκερθῇ τὸ βελάντιον τοῦ κόμητος τοῦ Κιλκεννύ.

— Εὐγέ μου! εἶπεν ὁ Ἄγγλος ὅστις ἤκουσεν ἀτάραχος τὸν πάταγον ὅλον ἐκαίνου τοῦ χειμάρρου· καλὴν τὴν ἔπαθα. Ἐκέρδησα χίλια τάλλαρα καὶ ἓνα πενθερόν ἄξιον νὰ κατατεθῇ ἀντὶ ἀργυρίου εἰς τὸ Βρεταννικὸν μουσεῖον.

— Σὺ δέ, ἀθλίε, εἶπε βροντορόνως εἰς τὴν κόρην του ὁ Βουττερφλάϋ, πρόσσεχε μὴ φανῆς πλέον ἐμπροσθέν μου. Σὰ δίδω τὴν κατάραν μου.

Τοῦτο ἀκούσασα ἡ Κόρα ἐνευσε τὴν κεφαλὴν καὶ ἐξήλθε σύρουσα καὶ τὸν λόρδον τῆς. Ὁ δὲ Ῥοκεδρὺν καὶ ὁ Βουσσὺς εἶδον ἀπαθῶς τὴν σκηνὴν ἐκαίνην.

— Ἀμφιδάλλετε ἀκόμη, Κ. Βουττερφλάϋ; ἠρώτησεν ὁ Βουσσὺς. Παρακαλῶ νὰ μὲ δώσετε τὰ χρῆματά μου.

Εἰσελθὼν αἶφνης ὁ Γ. Οὐάσιγκτων Βουττερφλάϋ, ἀνέκραξε· — Τί ἐμνηθ; ἡ Κόρα ὑπανδρεύθη χωρὶς τὴν συγκατάθεσίν σου μὲ ἓνα λόρδον καὶ ὁ Κ. Ῥοκεδρὺν ἦτο μάρτυς; Θὰ ἐπλεξαν καμμίαν ἀτιμον ῥαδιουργίαν οἱ κύριοι αὐτοὶ διὰ τὰ τέλη των.

— Κ. Γεώργιε Οὐάσιγκτων Βουττερφλάϋ, εἶπεν ὁ Ῥοκεδρὺν, τὸ ἐμαντεύτατε. Χάρις εἰς τὰς φροντίδας μου ἡ Κ. Κόρα ἔγεινε κόμησσα. Ὅσῳ δὲ διὰ τὴν ἐκφρασίν σας· « ἀτιμος ῥαδιουργία, » θὰ μὲ δώσετε λόγον.

— Βῆθύς, ἀπεκρίθη ὁ Γεώργιος Οὐάσιγκτων, καὶ ἐκβαλὼν bowie-knife, ὥρμησε κατὰ τοῦ Ῥοκεδρὺν. Εὐτυχῶς ὅμως ὁ Καναδὸς εἶχε τὸν νοῦν του. καὶ ἀρπάσας ῥωμαλέως τὸν βραχίονα τοῦ Βουττερφλάϋ τὸν ἀφώπλισε καὶ ἐρρίψε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν ὁδόν.

— Πληρώσατε πρῶτον, εἶπεν ἀταράχως, τὰς διακοσίας χιλιάδας τάλλαρα, καὶ ἔπειτα λογαριαζόμεθα.

— Ἐπειτα λογαριαζόμεθα καὶ ἡμεῖς, ὑπέλαβεν ὁ

Βουσσὺς· διότι ἔχομεν, Κ. Γ. Βουττερφλάϋ, ἓνα παλαιὸν λογαριασμόν νὰ θεωρήσωμεν.

Ὁ Σαμουήλ ἐμέτρησε στενάζων τὰς διακοσίας χιλιάδας. Τὴν δ' ἐπισῶταν οἱ δύο φίλοι ἐγράψαν πρὸς τὸν Γ. Οὐάσιγκτων ὅτι, ἐπειδὴ ἐπέβοντο τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας, δὲν ἤθελον νὰ μονομαχήσω- τιν εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν ἔδαφος· ἐὰν ὅμως ἤθελε νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν νῆσον τὴν κειμένην ἐν μέσῳ τοῦ καταρράκτου τοῦ Νιαγάρ, ἦσαν καὶ οἱ δύο ἔτοιμοι νὰ τὸν ἱκνοποιήσωσι. « Φέρετε μάρτυρα, ἐπρόσθεσεν εἰς τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ὁ Βουσσὺς. Ἡ μονομαχία θὰ γείνη τρομερά, καὶ ὁ ἠττηθεὶς θὰ ῥιφθῇ εἰς τὸν Νιαγάρ. »

— Τί λέγεις; ἠρώτησεν ὁ Βουσσὺς τὸν Ῥοκεδρὺν, θὰ ἔλθῃ;

— Μὴν ἀμφιδάλλῃς. Οἱ Γιαγκοὶ εἶναι οἱ πλέον φιλέκδικοι κάτοικοι τοῦ κόσμου. Σὺ προσέβαλες τὸν Βουττερφλάϋ· ἔστο λοιπὸν βέβηκος ὅτι θὰ σὲ φονεύσῃ, ἢ θὰ φονευθῇ παρὰ νὰ ὀπισθοδρομήσῃ.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ὁ νέος Βουττερφλάϋ καὶ λοχαγὸς τις, μάρτυς αὐτοῦ, ὑπῆγαν εἰς ἀναζήτησιν τῶν δύο φίλων εἰς τὸ International-Hotel, καὶ οἱ δύο μαχηταὶ μετὰ τῶν μαρτύρων μετέβησαν εἰς τὴν νῆσον. Ὁ Βουττερφλάϋ ἠθέλησε νὰ μονομαχήσῃ μὲ πέλεκυν, ὁ δὲ Βουσσὺς, φιλοπροσύνη φερόμενος, ἐδέχθη τὴν πρότασιν. Ὁ Ῥοκεδρὺν ὅμως ἀνέφριξε, διότι ἠγάπα ἀληθῶς τὸν νέον φίλον του.

— Ὁ λυσσιασμένος αὐτός, εἶπε πρὸς τὸν Βουσσὺν, θέλει νὰ σὲ σκοτώτῃ ὡς σκύλον. Ἀλλὰ σὺ εἶσο ἀτάραχος, καὶ μὴ βιάζεσαι. Πρόσιμενε νὰ ἀρχίτῃ αὐτός, καὶ σὺ ἀπόκρουσέ τον καὶ κτύπα. Ὁ κτύπος τοῦ πελέκειος εἶναι θανατηφόρος. Πρόσεχε δὲ καὶ νὰ μὴ πάθῃς καμμίαν πληγὴν εἰς τὸ πρόσωπον, διότι ἡ Βελεντίνη δὲν θὰ μὲ συγχωρήσῃ.

Ἐκείθεν τῆς νήσου, ἣτις εἶναι κατὰφυτος, κεῖται εἰς τὸ κέντρον τοῦ καταρράκτου μικρὰ χερσόνησος, ἔχουσα πύργον ὑψηλόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀναβαίνουν οἱ περίεργοι διὰ νὰ ἴδωσι τὸ βάραθρον ἐκεῖνο, τὸ ὠρσιότερον πάντων τῶν ἐπὶ γῆς. Μικρὰ ξυλίνη γέφυρα ζευγνύει τὴν μικρὰν ταύτην χερσόνησον εἰς τὴν μεγάλην νῆσον. Παρὰ τοῦς πρόποδας τοῦ πύργου τούτου, τρεῖς βήματα μακρὰν τοῦ καταρράκτου, ἀπέναντι τῆς Καναδικῆς ἀκτῆς, συνῆλθον οἱ μαχηταὶ κρατοῦντες βραεῖς πελέκεις. Ἡ ἀκμὴ τούτων ἦτον ἐκ χάλυθος ὡς τῶν πελέκειων τῶν ἡμετέρων σκαπανέων. Ὁ Βουσσὺς, στρέψας τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν ποταμὸν ὅστις ἐξετείνεται μέχρι τῆς κρεμαστῆς γαφύρας τῆς ζευγνυούσης τὴν Ἀμερικανικὴν χώραν πρὸς τὸν Καναδᾶν·

— Εἰς ἐξ ἡμῶν, εἶπε, θὰ κατακυλισθῇ μετ' ὀλίγον εἰς τὸν Νιαγάρ, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ ἐπισκερθῇ τὰς ὄχθας τῆς Ὀνταρίκις λίμνης.

— Σκυλογάλλε, ἀνέκραξε βιναύσως ὁ Γ. Οὐάσιγκτων, θὰ σὲ στείλω εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον εἶχαν ἄλλοτε οἱ πατέρες σου.

— Προσοχή! ἐκράυγασεν ὁ Βουσσὺς· καὶ ἤρχισε φρικτλέα ἡ μονομαχία.

Μετὰ τινὰς ἐξελιγμούς, καθ' οὓς ἠθέλησαν νὰ

δοκιμίσωσιν ἀλλήλους, ὁ Ἀμερικανὸς ὑψώσεν ἀνυπομόνως τὸν πέλεκυν μὲ τὴς δύο τοῦ χεῖρας διὰ νὰ σχίσῃ τὴν κερκὴν τοῦ Βουσσὺ ἀλλ' οὗτος, ἀποφυγὼν τὴν πληγὴν, ἤλθεν ἐκ πλαγίου, καὶ διὰ τοῦ πελέκεώς του ἀπέκρουσε τὸν τοῦ ἀντιπάλου. Συγχρόνως δὲ κατέπερεν αὐτὸς πληγὴν εἰς τὸν δεξιὸν τοῦ ἐναντίου ὄμον, εἰς τὸ μέρος ὅπου οὗτος συνεννοῦται μὲ τὸν λαιμὸν. Ὁ Γ. Οὐάσιγκτων ἔπεσεν ἀμέσως νεκρὸς, καὶ, κατὰ τὰς συμφωνίας, ἐβρίσθη εἰς τὸν Νιαγάραν. Αἱ ἐφημερίδες δὲν ἀνέφεραν διόλου τὴν μονομαχίαν ταύτην.

— Τώρα, εἶπεν ὁ Ῥοκεβρὺν, ὑπάγωμεν νὰ ὑπανδρευθῶμεν ἂν θέλῃ ἡ Βελεντίνη.

Ἡ Βελεντίνη ἠθέλησε, διότι ἤρεσκε καὶ εἰς αὐτὴν ὁ Βουσσὺς ὅσῳ καὶ εἰς τὸν ἀδελφὸν τῆς· καὶ κατὰ τὰ φαινόμενα ἠγχιπήθησαν, ἀγχικῶνται, καὶ θ' ἀγχιπῶνται εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Ὁ Βουσσὺς, ὅστις εἶναι σήμερον τακτικώτατος καὶ εὐδαιμονέστατος, κατοικεῖ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ὀίου καὶ τιμᾶται παρ' ὅλων τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ. Ἡδύνατο δὲ καὶ νὰ διαπρέψῃ μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ἂν ἤρεσκον εἰς αὐτὸν τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα. Ὁ φίλος τοῦ Ῥοκεβρὺν, νυμφευθεὶς νέαν καὶ ὡραίαν Ἀμερικανίδα, καλλιεργεῖ τέσσαρα στάδια μακρὰν, ὑποστατικὸν ἀπέραντον, καὶ κατασκευάζει καμπανίτην καὶ μυχθέρειον οἶνον διὰ τῆς σταφυλῆς Καταούβκ, τὸν ὅποιον οἱ αὐτόχθονες προτιμῶσι τοῦ εὐρωπαϊκοῦ. Ὁ Βουσσὺς ἐπέπληξέ ποτε αὐτὸν διὰ τὴν ἀντικατάστασιν ταύτην· ἐκεῖνος δὲ ἀπεκρίθη· — Ἀνθάνεσαι, φίλε μου· ἀφοῦ ἀρέσει τὸ κρασί μου δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἀλλάξω.

Ὁ Βουσσὺς δὲν ἀναθεματίζει πλέον τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν δημοκρατίαν, διότι ἐνόησεν ὅτι οἱ καλῆτεροι θεσμοὶ ἔχουν ἄτοπα, καὶ ὅτι λαός, ἐντὸς τόσοῦ ὀλίγου χρόνου κατορθώσας τόσα μεγάλα πράγματα, δικαιούται νὰ ἔχῃ καὶ τινὰς ἐλλείψεις καὶ ἔξεις γελοίας. Ἄς ἀφήσωμεν, ἔλεγέ ποτε πρὸς τὸν φίλον του, εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς νὰ χλευάζωσι τοὺς Ἀμερικανούς ἀξιούντες ὅτι οἱ Γαῖοκοὶ εἶναι ῥυπαροί, βήναυσοι, κτηνώδεις, πλεονέκται καὶ ἀσυνεῖδητοι· τὰ μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας συγχωροῦν τὰς μεταξὺ τῶν ὕβρεις· ἡμεῖς ὅμως οἱ Γάλλοι οἵτινες οὔτε ἀδελφοὶ οὔτ' ἐξ' ἀδελφοὶ τῶν Ἀμερικανῶν εἴμεθα, ἀλλ' οὔτε ἔχομεν κατὰ τι νὰ φθονήσωμεν αὐτούς, ἀς ὁμολογήσωμεν ὅτι ποτὲ δημοκρατία δὲν ὑπῆρξε τόσῳ μεγάλῃ, τόσῳ φιλόπονος καὶ τόσῳ ἐλευθέρῃ, οὐδ' ἐκυβερνήθη μὲ τόσῃ σύνεσιν ὅσον ἡ Ἀμερικὴ· καὶ ὅτι, ὅχι εἰς μεγαλοφυῆ τινὰ ἄνδρα ἀρεῖλει τὴν περιωπὴν εἰς τὴν ἀνέδη, ἀλλ' εἰς μόντην ἑαυτήν. Ἀλλὰ, λέγουν τινές, οἱ Γαῖοκοὶ ἀγχοῦν νὰ καυχῶνται· δὲν εἶναι τάχα συγχωρημένον εἰς τὸν πολλὰ ἐργαζόμενον νὰ περιουτολογῇ ἐνίοτε; Καὶ μὲν χαλαρὰ εἶναι ἡ χεὶρ τῆς διοικήσεως· εὐχομαι ὅμως νὰ μὴ φθάσῃ ποτε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τὴν καταστήσωσιν ἰσχυροτέρην. Οἱ λαοὶ δὲν εἶναι μωρὰ παιδιὰ διὰ νὰ τοὺς κρατῶμεν ἀπὸ τὴν χεῖρα, ἀλλ' ὄντα λογικὰ καὶ συλλογιζόμενα. Προτιμότερον νὰ ἔχωσιν ἐλευθερίαν καὶ νὰ ὑ-

ποπίπτωσιν ἐνίοτε εἰς τινὰς παρεκτροπὰς, παρά νὰ εἶναι σπαργνωμένοι διὰ παντοίων κανονισμῶν καὶ δικτάξεων, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ πράξωσι μῆτε καλὸν μῆτε κακόν. Κυρίσκομεν ἄλλοι ἐνὶ τακτικώτερα, πλούτη ἰσότερον μερισμένα, πόρον ζωῆς ἀσφαλέστερον, μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἀνθρώπων εἰδότεων τὸ γράφειν καὶ ἀναγινώσκειν, αἰσθανομένων τὰ χρέη καὶ τὰ δικαιώματά των καὶ γινωσκόντων νὰ ἐκπληρῶσιν αὐτά; Εὐρίσκομεν ἄλλοι περισσότερον σίτον, περισσότερον κρέας, περισσότερα χρήματα, περισσότερας ἐκκλησίας, περισσότερα σχολεῖα, περισσότερας σοφῶν ἐταιρείας, περισσότερα φιλάνθρωπικὰ καταστήματα; Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ Ἀμερικὴ ἔχει ὅλα ταῦτα ὑπερ πάντα ἄλλον τόπον, ἀς μὴ σκανδαλιζώμεθα ἐὰν ἡ θεία πρόνοια ἐβρίσῃ καὶ τινὰς Βουττερφλάυ μεταξὺ τούτων ἄγαθῶν.

— Χαίρω βλέπων, ἀπεκρίθη ὁ Ῥοκεβρὺν, ὅτι ἔγινες καὶ συγκαταβατικὸς καὶ λογικὸς. Αἱ περιηγήσεις θαυμάζουν τοὺς νέους. Δὲν μὲ λέγεις, ἡξεύρεις ὅτι ὁ γέρον Βουττερφλάυ μὴνὰς τινὰς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ του, ἐφονεύθη ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου Ἐριέ, κατὰ τὴν ἐκρηξιν; Ἡ ὡραία Κόρα ἐκληρονόμησε πέντε ἑκατομμύρια, τρέχει παντοῦ μὲ τὸν ὑπέρποτα τριλλὸν Ἀβερφόιλ τῆς, καὶ ἔχει τέσσαρα παιδιὰ σχεδὸν ὡραῖα ὅσον καὶ τὰ τῆς Βελεντίνης.

— Ὁ Θεὸς μαζῆ τῆς! εἶπεν ὁ Βουσσὺς.

— Ἀμήν! ἀνεφώνησεν ὁ φίλος του.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΕΝ ΙΝΔΙΑ.

—οοο—

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Ἀμερικῆς ἐξέδωκαν ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν διήγησιν τινὰ ἐξιστοροῦσαν καὶ περιέργως ἐπικρίνουσαν τὰ κατὰ τὰς Ἰνδίας ἤθη τῶν Ἀγγλῶν· ταύτην δὲ σπεύσας ἐκοινοποίησε καὶ ὁ Ἀγγλικὸς τύπος. Ἀλλ' ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἔκστασις τοῦ κοινοῦ δετε, μετὰ τὴν πάγκοινον αὐτῆς ἐπιτυχίαν, ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ἦτο ἀπλοῦν διήγημα τοῦ κλειτοῦ μυθιοτοσιογράφου Καρόλου Δίκενς, δημοσιευθὲν μάλιστα πρὸ τιτος χρόνου παρ' αὐτοῦ τοῦτιου μετὰ τινῶν ἄλλων συγγραφῶν. Ἐπειδὴ δὲ τερπνὸν τὸ διήγημα καὶ, πλὴν μικρῶν τινῶν ἐλλείψεων περὶ τὰ ὅπως ἐγγόρια ἤθη, ἐρμηγεύει πῶς καὶ οἱ γενναίωτεροι τῶν Ἀγγλῶν σκοποὶ μετατρέπονται κατ' αὐτῶν τῶν ἰδίῶν, πῶς αἱ κοινωνικαὶ ἀρχαί, ἃς ἡμεῖς θεωροῦμεν ἀπλουστάτας καὶ ἀναρτιφρήτους, ἐκλαμβάνονται ὑπὸ τῶν διεφθαρμένων τῆς Ἰνδίας λαῶν ὡς ὄργανα τυραννίας καὶ παραλύσεως, ἐνομίσαμεν καλὸν νὰ κοινοποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς αὐτὸ πρὸς τοὺς ἀναγνώστας.